

опредѣли, но съмъ сигуренъ, че по се дължи
на хора като Васъ, г. Масалитиновъ и дру-
ги, които не познавамъ.

Плука е чистиятъ прекрасенъ, г. Лили-
евъ. Всичко е прекрасно, и хората, и
камбанитъ на църковната капела до стая-
та ми, и отразенитъ въ разкоувъти-
тъ стѣна на прозорцитъ, и всичко.
Но нощнога, вечеръ, се запитвамъ, къде е
все пакъ по-хубаво, — и странно, спо-
ворътъ намирамъ веднага.

Како ви мога да ми простите без-
покойството отъ това писмо, позволете
ми, г. Лилиевъ, да ви изпрамъ единъ
далеченъ, но пъкъ поздравъ.

Вашъ

Юнкеръ Б. Банеръ